

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112010819
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4112010819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Máriou Ondrejovou, v trestnej veci obžalovaných D. Q. a ml. A. Q., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 11. decembra 2012 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ D. Q., narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom Q., O. ul. č. XXX,

2/ ml. A. Q., narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom Z., H. dvor č. XX,

sa uznávajú vinnými, že:

obžalovaní D. Q. a ml. A. Q.

dňa 09.04.2012 v poludňajších hodinách okolo 11.30 hodiny v Nitre na Muriánskej ulici, po predchádzajúcej dohode spoločne odcudzili poškodenej F. R. kabelku tak, že keď ju videli stáť na chodníku a hľadať niečo v otvorenej kabelke, dohodli sa, že ju okradnú a podľa dohody obvinený ml. A. Q. pristúpil spredu k poškodenej a opýtal sa jej koľko je hodín a obvinený D. Q., ktorý sa postavil za ňu, jej z ruky vytrhol kabelku, obaja utiekli k rieke Nitra, kde kabelku poškodenej prehľadali a z peňaženky jej zobrali 15,- eur, čím spôsobili poškodenej škodu vo výške 15,- eur, pričom obvinený D. Q. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom sp.zn. 0T/2/2011, právoplatným 26.02.2011 a sp.zn. 2T/16/2011, právoplatným dňa 28.02.2012 bol odsúdený za trestný čin krádeže,

teda:

obžalovaný D. Q.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú má iný pri sebe, tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, trestný čin spáchal spoločným konaním,

obžalovaný ml. A. Q.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú má iný pri sebe, trestný čin spáchal spoločným konaním,

tým spáchali:

obžalovaný D. Q.

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný ml. A. Q.

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1/ obžalovanému D. Q.

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno j), písmeno m) Trestného zákona, po použití ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

2. obžalovanému ml. A. Q.

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, po použití ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona, podľa § 111 Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 60 (šesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému D. Q. a obžalovanému ml. A. Q., aby uhradili poškodenú F. R., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Z., N. Z. XXX, spôsobenú škodu vo výške 15,- eur spoločne a nerozdielne.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 4 Pv 220/2012 zo dňa 02.07.2012, prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovaným D. Q. a ml. A. Q.. Obžalovaní na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2012 urobili vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, teda, že sa cítia byť vinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu v obžalobe Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 4 Pv 220/2012 zo dňa 02.07.2012.

Na základe vyhlásenia obžalovaných D. Q. a ml. A. Q.. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že sa cítia byť vinní zo skutku uvedeného v obžalobe Okresného prokurátora v Nitre, im súd podľa ustanovenia § 257 odsek 5 Trestného poriadku položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g), písmeno h) Trestného poriadku. Na všetky otázky odpovedali obaja obžalovaní "áno".

Po zodpovedaní otázok obžalovanými bol v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku vyzvaný okresný prokurátor aby zaujal stanovisko k vyhláseniu obžalovaných, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaných D. Q. a ml. A. Q. prijať. Súd uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie o vine obžalovaných D. Q. nakoľko mal dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní za dostatočne preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za tých istých podmienok prijal vyhlásenie o vine obžalovaného ml. A. Q., nakoľko bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a vyhlásenia obžalovaných o vine boli v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Súd konštatuje, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok zavinene spáchali obžalovaní D. Q. a ml. A. Q. spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie, iba čo sa týka výroku o treste, ochranného opatrenia a náhrady škody.

Z výpovede poškodenej F. R. z prípravného konania oboznámenej na hlavnom pojednávaní súd zistil, že poškodená si uplatnila v trestnom konaní náhradu škody vo výške 15,- eur zahŕňajúcu škodu na majetku, ktorá je vznikla odcudzením finančnej hotovosti, kabelka s peňaženkou jej bola vrátená, iné cennosti ani doklady jej odcudzené neboli.

Súd v rámci dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní oboznámil ďalšie listinné dôkazy zadovážené v spise, najmä trestný rozkaz OS Nitra sp. zn. 2T/16/2012 (čl. 67-68) z ktorého vyplýva, že obžalovaný D. Q. bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T 16/2012 zo dňa 13.12.2012 uznaný vinným z prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vzhľadom na odsúdenie OS Nitra sp. zn. 21T 138/2011 právoplatné 14.12.2011, ďalej bol oboznámený Trestným rozkazom OS Nitra sp. zn. 0T/2/2011 (čl.69-70), z ktorého vyplýva, že obžalovaný D. Q. bol dňa 26.02.2011 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 60 hodín , trestný rozkaz bol právoplatný dňa 26.02.2011.

Z posudku ÚPSVaR, odbor sociálnych vecí a rodiny Nitra k mladistvému obžalovanému A. Q. (čl. 71) súd zistil, že mladistvý žije u svojich rodičov, chodí do školy, dosahuje slabé študijné výsledky, nebol riešený políciou ani priestupkovo Obvodným úradom v Nitre, pochádza z úplnej rodiny má sedem súrodencov, finančná a sociálna situácia rodiny je veľmi slabá. Mladistvý fajčí ale neberie drogy ani nepožíva alkohol.

Zo správy o povesti z Obce Svätoplukovo (čl.77) súd zistil, že obžalovaný D. Q. je nezamestnaný, nemajetný, býva vo viacčlennej domácnosti svojich rodičov, rodičia sú nezamestnaní, nemajetní, v obci vykonávajú aktivačné práce, o užívaní alkoholu a návykových látok obec informácie nemá.

Z odpisu registra trestov (čl. 72-73) súd zistil, že obžalovaný D. Q. bol trikrát odsúdený Okresným súdom Nitra, dňa 26.02.2011 Trestným rozkazom sp. zn. 0T 2/2011 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 60 hodín , trestný rozkaz bol právoplatný dňa 26.02.2011, uložený trest obžalovaný vykonal 15.07.2011, ďalej bol odsúdený Trestným rozkazom sp. zn. 21T 138/2011 zo dňa 30.11.2011 za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky s uložením povinnosti podrobiť sa sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, poslednýkrát bol odsúdený Trestným rozkazom sp. zn. 2T 16/2012 zo dňa 13.12.2012 a bol uznaný vinným z prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vzhľadom na odsúdenie OS Nitra sp. zn. 21T 138/2011 právoplatné 14.12.2011. Z odpisu registra trestov súd zistil, že spoluobžalovaný ml. A. Q. doposiaľ súdne trestaný nebol.

Zo správy o povesti OO PZ Nitra (čl.74-76) súd zistil, že A. Q. nemá záznam v evidencii priestupkov, obžalovaný D. Q. má od roku 2010 v evidencii sedem priestupkov z toho dva priestupky proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, prvý č. 2010/449 na Obvodnom úrade Nové Zámky je v štádiu prípravy, za druhý priestupok č. 2011/1 bol obžalovaný riešený OO PZ Mojmirovce v blokovom konaní pokutou vo výške 30 eur za skutok zo dňa 07.02.2011, ďalej bol riešený OO PZ Mojmirovce za priestupok č. 2011/37, proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch blokovou pokutou vo výške 30 eur za skutok zo dňa 03.07.2011, OO PZ Mojmirovce za priestupok č. 2011/93, proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch bol riešený blokovou pokutou vo výške 30 eur za skutok zo dňa 08.11.2011, OO PZ Levice za priestupok č. 2011/1036, proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch blokovou pokutou vo výške 30 eur za skutok zo dňa 10.12.2011, a Obvodným úradom Nitra za priestupok č. 2012/1086, proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch ,bol riešený pokutou vo výške 20 eur za skutok zo dňa 26.3.2012.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/138/2011 súd zistil, že obžaloba bola podaná OP Nitra na OS Nitra dňa 28.11.2011 na D. Q. za skutok zo dňa 23.12.2010 právne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1,odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol Trestným rozkazom sp. zn. 21T/138/2011 dňa 30.11.2011 uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky, s uložením povinnosti podrobiť sa v spolupráci s probačným a mediačným úradníkom sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2011, týmto dňom začala obžalovanému plynúť trojročná skúšobná doba. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 2T/16/2012 súd zistil, že obžaloba bola podaná OP Nitra na OS Nitra dňa 10.02.2012 na D. Q. za skutok z mesiaca jún 2011 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za tento skutok bol obžalovaný uznaný vinným Trestným rozkazom OS Nitra sp. zn. 2T 16/2012 a podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, vzhľadom na odsúdenie OS Nitra sp. zn. 21T 138/2011 právoplatné 14.12.2011, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.02.2012. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 0T/2/2011 súd zistil, že obžalovaný D. Q. bol dňa 26.02.2011 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 60 hodín , trestný rozkaz bol právoplatný dňa 26.02.2011, uložený trest obžalovaný vykonal 15.07.2011 a podľa § 92 odsek 2 Trestného zákona vykonaním tohto trestu došlo k jeho zahladeniu a teda k vzniku zákonnej fikcie neodsúdenia priamo zo zákona.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku, ktorého sa dopustili obžalovaní, nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností a dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, na základe vyhlásení o vine obžalovaných na hlavnom pojednávaní a z ostatných listinných dôkazov mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby, bolo tiež preukázané, že skutok vykazuje u obžalovaného D. Q. znaky prečinu prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a u obžalovaného ml. A. Q. znaky prečinu prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a že tento skutok spáchali zavinene obžalovaní, ktorí svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty po stránke subjektívnej aj po stránke objektívnej, pretože spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, a čin spáchali na veci, ktorú mal iný pri sebe, a obžalovaný D. Q. tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený Trestným rozkazom sp.zn. 0T/2/2011 právoplatným dňa 26.02.2011 a Trestným rozkazom sp.zn. 2T/16/2011 právoplatným dňa 28.02.2012.

Obžalovaní svojím spoločným a protiprávnym konaním, porušili a ohrozili záujem chránený zákonom. Ustanovenie § 212 Trestného zákona chráni vlastnícke právo bez ohľadu na formu a druh vlastníctva a protiprávne konanie spočíva v tom, že páchatel' si prisvojí cudziu vec, tým že sa jej zmocní a odníme

ju tak z dispozície vlastníka a spôsobí tak aspoň malú škodu. Každý z obžalovaných vykonával určitú činnosť, ktorá ako súhrn konaní vcelku bola posúdená ako trestný čin. Bez vzájomnej súčinnosti a účasti obžalovaných na skutku by k dokonaniu trestného činu nedošlo, preto konanie obžalovaných súd posúdil ako spolupáchatelstvo podľa 20 Trestného zákona a podľa citovaného zákona každý z páchatel'ov zodpovedá akoby trestný čin spáchal sám.

Z konania obžalovaných je preukázané, že konali v úmysle priamom podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, čo vyplýva zo samotného prevedenia a realizácie skutku, z aktívnej činnosti obžalovaných a z výpovede poškodenej.

Z hľadiska závažnosti posúdil súd konanie obžalovaných ako prečin menšej spoločenskej nebezpečnosti s ohľadom na výšku spôsobenej škody, tento však súčasne prevyšoval závažnosť nepatrnú uvedenú v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona. najmä s poukazom na spôsob spáchania, okolnosti a mieru zavinenia obžalovaných.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1- 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd obžalovanému D. Q. priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa priznal v plnom rozsahu k trestnému činu a tento oľutoval a prejavil snahu a ochotu nahradiť spôsobenú škodu, urobil tak už v prípravnom konaní a opätovne na hlavnom pojednávaní prostredníctvom vyhlásenia o vine čo prispelo k úplnému objasneniu jej trestnej činnosti. V zmysle vykonaného dokazovania mu však súd priznal priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno j), že zvedol na spáchanie trestného činu mladistvého a priťažujúcu okolnosť pod písmenom m), že už bol za trestný čin odsúdený (sp. zn. 21 T 138/2011) . Súd obžalovanému ml. A. Q. priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa priznal v plnom rozsahu k trestnému činu a tento oľutoval a prejavil snahu a ochotu nahradiť spôsobenú škodu, urobil tak už v prípravnom konaní a opätovne na hlavnom pojednávaní prostredníctvom vyhlásenia o vine čo prispelo k úplnému objasneniu jej trestnej činnosti. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného ml. A. Q. nevzhladol žiadnu takúto okolnosť.

Takýmto výpočtom je vzájomný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností u obžalovaného D. Q. ustálený 1:2, a preto súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a v dôsledku aplikácie tohto ustanovenia vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 212 odsek 3 Trestného zákona v rozmedzí šesť mesiacov až tri roky. Po aplikácii ustanovenia § 38 odsek 4 pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností, súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest mu mal ukladať v rozmedzí 16 mesiacov až 3 roky . Trestný zákon pripúšťa u prečinov s trestnou sadzbou jeden až päť rokov aj uloženie alternatívnych trestov a preto súd vzhľadom na osobu obžalovaného (priznanie, kritický postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti), jeho duševnú výbavu (mentálna retardácia ľahkého stupňa), okolnosti prípadu (výšku spôsobenej škody) a možnosť jeho nápravy (ochota pracovať, nahradiť škodu) uložil obžalovanému alternatívny trest povinnej práce pri hornej hranici zákonom ustanoveného rozpätia trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín s jeho súhlasom zabezpečeným v prípravnom konaní, ktorý je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu, osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. Takto uložený trest považoval za dostatočnú alternatívu k trestu odňatia slobody s presvedčením, že bude pre jeho prevýchovu postačujúci, pretože bude postihovať priamo páchatel'a, umožní mu získanie pracovných návykov, vyplní jeho voľný čas zmysluplnou činnosťou a zabráni styku s osobami, ktoré by v budúcnosti mohli zneužiť jeho duševnú výbavu na páchanie trestnej činnosti. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody súd v jeho prípade považoval za neprimerane prísny trest s porovnaním so závažnosťou spáchaného trestného činu a s ohľadom na jeho osobné pomery.

V prípade mladistvého A. Q. a ukladania trestu tomuto obžalovanému, pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd ustálil na 1:0, preto súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a v dôsledku aplikácie tohto ustanovenia vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 212 odsek 2 Trestného zákona, po úprave podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona v rozmedzí 0 až jeden rok. Po aplikácii ustanovenia § 38 odsek 3 pri

prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností, súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest mal ukladať v rozmedzí 0 až osem mesiacov. Vzhľadom na vek obžalovaného v čase spáchania skutku (necelých 16 rokov), jeho osobu (priznanie, kritický postoj k jeho trestnej činnosti, prvotrestanosť), výšku spôsobenej škody (15,- eur) a možnosť jeho nápravy (získanie pracovných návykov, samotné prejednanie vecí súdom) mu súd uložil alternatívny trest povinnej práce v súlade s ustanovením § 111 Trestného zákona vo výmere 60 hodín s jeho súhlasom zabezpečeným v prípravnom konaní, ktorý je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu, osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu.

Takto uložené tresty obžalovaným podľa názoru súdu dostatočne naplňajú účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu hodnotil spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, osoby obžalovaných, ich osobné pomery a možnosť ich nápravy. Pri úvahách o výmere a druhu trestu dbal na to, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie obžalovaným v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a zároveň kládol dôraz na vytvorenie podmienok na prevýchovu obžalovaných, aby ďalej viedli riadny život. Trest uložený obžalovaným plní takto zákonom požadovanú ochrannú funkciu, pretože obmedzuje obžalovaných, a zároveň im vytvára podmienky pre vedenie riadneho života a plní tak aj výchovnú funkciu a bude postihovať najmä obžalovaných.

Popri takto uložených trestoch povinnej práce, uložil súd obžalovaným podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť zaplatiť spôsobenú škodu poškodenej F. R. v uplatnenej výške, nakoľko nárok poškodenej bol uplatnený riadne a včas, bol presne vyčíslený a špecifikovaný v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a nebol obžalovanými spochybnený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.